

եղած է և Գրիգոր մեծ վկայասէրն. ինչ-  
 պէս վկայէ և պատմիչն Վարդան, թէ երբ  
 եկաւ «ի Մար, և մեծարեցաւ յոյժ ի սու-  
 » տանէն, և շինեաց վանս Հայոց, և ձեռ-  
 » նադրեաց զեղբօրորդի իւր Գրիգորէս՝  
 » եպիսկոպոս ». սա ըստ այլոց և ստու-  
 գիւ՝ քեռորդի իւր էր: Վկայասիրի առա-  
 ջին անգամ յԵգիպտոս գալուն թուականն  
 հասարակօրէն համարուի 1076. թէ և ըստ  
 Վարդանայ թերեւս աւելի կանուխ. զի  
 հազիւ տարի մի նստած յաթոն (1065-6)  
 » զնաց, կ'ըսէ, ի Կ. պոլիս, ի թարգ-  
 » մանութիւն. և առեալ զգրեանն՝ կամե-  
 » ցաւ զնալ յԵրուսաղէմ. և նաւին առեալ  
 » զնա (վարելով հողմոյն) տանի ի Մար»:  
 Վանաց շինութեանն անտարակոյս ձեռն-  
 տու եղած է Պատր, որոյ արդէն յամի  
 1074 վզրուկ ըլլալն յիշուի: Սա բաց այդ  
 մեծ Ս. Յակովբ եկեղեցիէն,

« Աւարտեց զնորոգութիւն (ուրիշ մօ-  
 » տիկ) եկեղեցւոյ մի, բայց օծել չտուաւ,  
 » և ոչ պաշտօն կատարել հօն: Երբ վախ-  
 » ճանեցաւ ինքն՝ թաղուեցաւ այս եկե-  
 » ղեցւոյ մէջ: Հիմայ այս վանացս չորս  
 » կողմն են պարտէզք, բանջարանոցք և  
 » արտորայք ցորենոյ. զքօսանքի տեղեաց  
 » ամենէն նշանաւորներէն մէկն է: — Երբոր  
 » Ղուզք (ցեղակիցք թուրքաց) և Քուրդք